

Cal Peirot Gran

Montclar

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Carrer de Baix
Emplaçament Nucli de Montclar

Coordenades:

Latitud: 42.01845
Longitud: 1.76445
UTM Est (X): 397703
UTM Nord (Y): 4652563

Classificació

Número de fitxa 08130 - 138
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 7827004CG9572N0001IY
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dj., 02/02/2017 - 01:00

Descripció

Edifici de planta baixa i pis, cobert amb teulada de teula àrab de doble vessant amb carener paral·lel a la façana principal que s'obre a llevant. Els murs són de paredat comú i cantoneres de pedra escairades, amb obertures amb llindes pedra. La porta principal és d'arc rebaixat de pedra. Aquesta casa va ser reformada

amb la intervenció que es va fer al municipi els anys 1960-70 i es va convertir en habitatge conservant part dels tancament exteriors. Antigament era una única casa, essent aquesta la casa principal, mentre que la cort era a l'actual Perot Xic. Es troba adossada per la façana de ponent amb cal Perot Xic.

Observacions:

També anomenada cal Pairot Gran o cal Perot Gran. Actualment s'anomena can Malveyh.

Història

Aquesta casa es trobava en ruïnes abans de la intervenció que es va fer els anys 1960-70 en tot el nucli. Desconeixem el moment de construcció inicial, però sembla que podria haver sigut una edificació que ja existiria al segle XVIII. Junt a la casa contigua de cal Perot Xic formava una única casa. El lloc de Montclar és documentat des del segle X, en l'acta de consagració de Sant Llorenç prop Bagà, que fa referència a l'església de Santa Creu de Montclar com una propietat del monestir el 983. L'església és un edifici d'origen romànic amb modificacions de diferents èpoques i seria segurament l'església del castell. Possiblement l'evolució del nucli seria la que apunta Bolòs, entre els segles VII i X la funció del turó podia ser d'oppidum, refugi natural que aviat va tenir un conjunt d'habitatges de tàpia o fusta. Al segle IX-XI es va afegir l'església preromànica i la necròpolis. Entre els segles XI-XII es construiria el castell del senyor, afavorint l'increment d'edificacions així com una nova església romànica. Al fogatge de 1365-1370 hi havia 13 focs reials i 8 focs pel "castell de Muntclar, den Francesch de Muntclar" (Iglésias, p. 105-107). El de 1381 assenyala 5 focs reials i 4 focs del castell. En el de 1497 hi havia 10 focs. Al fogatge de 1553 hi ha una recuperació de la població, amb 20 focs. El següent recompte de població és de 1717, amb 89 habitants, i passa a 179 al cens de 1787. Al segle XIX puja la població a 521 el 1857, degut a la industrialització. Aquest període entre els segles XVII i XVIII, en que la població augmentà considerablement, es van construir la major part dels habitatges del nucli. Montclar era un punt de confluència dels camins Rals que unien les comarques del Berguedà, el Solsonès i el Bages, per tant era ruta de traginers i hi existien diversos serveis: hostel, ferreria, forn de pa, barber, sastre. Marxant,...tal i com indiquen els topònims encara presents a algunes cases. Disminueix el nombre d'habitants el 1877 amb 363, disminuint de forma progressiva fins al 1936. A partir de la primera meitat del segle XX es comencen a abandonar moltes cases ja que el poble quedava aïllat de les noves vies de comunicació; el resultat va ser la ruïna d'algunes cases i l'any 1965, de les 25 cases que tenia el nucli, només una era habitada sempre i altra de forma esporàdica (AAVV, 2004: 101). L'any 1964, un grup de barcelonins que visità el lloc en una excursió organitzada pel Centre Excursionista de Catalunya, es va fixar en el lloc i van comprar algunes cases (Can Rebolleda, les Ànimes, cal Marxant o Portalet). La premsa de l'època es va fer ressò, apuntant que la reconstrucció de les cases es feia amb materials locals i respectant l'estructura i elements antics, amb l'objectiu d'utilitzar com a segones residències. L'any 1990 només quedaven dues cases per reconstruir (cal Quim i cal Martinet). L'any 2015 hi havia censats 120 habitants, xifra que es manté des del 2001.

Bibliografia

AA.VV. (2004) Miscel·lània sobre Montclar. Associació d'Amics de Montclar.

